UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XIV

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

Visual Library

φάμυχα, αἱ τῆς πέρματος ῥομά. οὕτω μὴν καὶ πλι
σιος. κατὰ τὴν τῶν ξένων ὁ καὶ πλησιόν ὕλας, ἵνα εἴθ
μιος τοῖς θεοῖς ἐγγένοιτο. τὸν δὲ ἡρακλῆν, ὃν σωμπλέ
οντες ἥρωες ἐλοιδόρουν, λέγοντες δηλονότι λειπτονικό
τον, διότι κατέλιπε τὴν ἀρχὴν τὴν ἑξηκοντάζυγον.
τουτέστι τὴν πλοκαθέδρον. ἢ τὴν ἑξήκοντα ἔχουσαν μέτρο
καθέδρας ἑρετῶν, ὡς ἑξήκοντα εἶναι τοὺς πλέοντας. τίνος
δὲ ἡρώνσιν, ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν. ἀφέφυκεν. ἀπὸ τοῦ ἐρῶ
ρεῶθαι. Πεζὰ δ' ἐς κόλχους. ἰδίως πεζὸν φασὶν ὁ θεσσα
λικὸς τὸν ἡρακλέα εἰς κόλχους ἐλθεῖν. ἢ τὴν πλὴν πεζὸς
κατέχει δόξα, ὅτι δοῦλος ἥρας ὑστέρησεν ἡρακλῆς, ὑ
πὲρ τοῦ νίσσονα καρρωθῆναι μόνον δοκεῖν τὸν εἰς κόλ
χους πλοῦν, καὶ μὴ ὀλιγοπρεπῶς τὸν ἆθλον αὐτοῦ. Ἀλ
λως. πεζὰ δ' ἐς κόλχους. ὁ δὲ ἡρακλῆς τὴν ἀργωναυ
τὴν ἀπαλλασσάντων δηλονότι, πεζῇ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
κόλχους, καὶ εἰς τὸν φᾶσιν τὸν ἄξενον, τουτέστι τὸν κακό
ξενον. μνασίας δὲ κόλχους φησὶ κληθῆναι, ἀπὸ κόλ
χου τοῦ φασιδοῦ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔ. ΤΟΥ Θεοκρίτου εἰς Ὑλλίον.

Ἐπιγράφει τὸν πρὸς εἰς Ὑλλίον, κυνήσας ἔρως. ἢ θυώνυχος. Προλοιδορεῖ δὲ ἀναχίνας.

Χαίρω τοῦ πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνυχον. θ.
Ἀλλὰ τοι αὐτῷ λίχνα.

ὡς χρόνιος. Ο. Χρόνιος, τί δέ σοι θ' μέλημα. πρὸς λέγει ὁ ἀμφίνομος λέγων χαίρειν τῷ ἀνδρὶ θυώνιχον. λείπει δὲ τὸν λόγον, θ' γένοιο. ἢ θ' λέγω. τί δέ σοι θ' μέλημα. ὁ θυώνιχος. οἶδα κἀγὼ ὅθ' βασιλέως ἥκω. τί δέ σοι ἡ φοντίς. ὁ ἐρώμενος φησί. πρᾶγος μὲν οὐχ ὡς λῷστα, κἄγουν οὐ κατὰ γνώμην. ταῦτ' ἄρα λεπτός. δῆ τοῦτ λεπτὸς ἐπένευ ὦ ἀμφίνομε. ὁ μύραξ οὗτος πλείων, ἐκ τῶν φοντίδων οὐκ ἐτυχεν ἐμελείας. αὐαλέοι δὲ κίκινοι. ἀντὶ τοῦ κεμῶν τοι θ' πένεον, ἢ οἱ κίκινοι καταξηροί εἰσιν. ὡς δὴ τὴν λύσιν, ὁ θ' κείρεται πεκαυμένω. τοιοῦτος πρώαν τὶς ἀφίκετο πυθαγορεύσας. τοιοῦτός τις ἦκεν ἀθήνηθεν εἰς σικελίαν πρὸ ρύτου ἐπαγγέλλομενος πυθαγορικὸν δόγμα. τινὲς δέ φασι τοῦτ λέγειν, εἰς τὰλαντωνα θ' φιλόσοφον. ἀκούσαντες αὐθ' ἐν ἰταλίᾳ δυεῖν εἰς σικελίαν, ὑπαξόμενον διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. δὴ φέρουσι δὲ πυθαγορικοὶ τ' πυθαρεύσων. ὅτι οἱ μὲν πυθαγορικοὶ, πᾶσαν φοντίδα κτιοῦνται τοῦ σώματος. οἱ δὲ πυθαγορεύσαι, πεπεσαλμένη ἡ αὐχμηρᾷ δι' αὐτῆ χρῶντ. ἔνιοι δὲ πυθαγορεύσας λέγουσι, τοὺς ἀπέχομένους τὰ πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τὰ ἐκείνου δόξης, πυθαρεικοὺς δὲ, τοὺς οὕτω φονοῦντας ὡς ἐκεῖνος ὁ κατὰ πυθαγόραν διαιτώμενος ἐλέγετο δὲ ὁ τὰλάντων θ' πυθαγόραν ὄντως ἀπέχεται, ὡς καὶ τινα νομίζεται λέγειν αὐτ. ὥστε πυθαρεύσαν θ' τὰλάντωνα εἰρῆται.

τῆ ἢ πυθαγόρᾳ, οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμε
νοι. οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβασικοί. οἱ ἢ περὶ τὰ ἀνθρώπι
να. οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί. οἱ ἢ περὶ τὰ μαθήμα
τα γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικά, οἵπερ ἐκαλοῦντο μα
θηματικοί. τούτων δὲ οἱ μὲν αὐτοὶ συγγενόμενοι τοῖς
πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί. οἱ ἢ τούτων μα
θηταί, πυθαγόριοι. οἱ ἢ ἄλλως ἔξω ζηταί, πυθα
γορικαί. Ἡραν μὲν οὖν τίνος ἐμὶν δοκεῖ. ἐμοὶ φησὶ
δοκεῖ ὅτι λιμότιον, ἥραν οὐ ἐκεῖνο ἤγουν ἐπθύμει
ὁ ἥπου ἀλεύρου. ὅθεν ὠχρός τις ἦν. Πάσλεις ὦ γάθ' ἔ
χων. ἀτικῶς δ' ἔχων, πρὸς ἑλκῆ. ἤγουν, σὺ μὲν παίζῃς.
ἐμὲ δὲ ἡ χαρίεσσα κυνίσκα ἐκμαίνῃ. λασῶ ἢ μανείσ
τεκα. λανθάνω φησὶν ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών.
εἰ πα δὲ μέσου, δ', θείξ. ἤγουν ὀλίγου δέετη δ' μεταξύ,
τὸ πάνυ μεμανῆναι. ἄσυχος, ὀξύς. ἐκ τοῦ πραχῆμα
ἢ τὸ σωφρὸν ὀξυνόμενος. ἢ ὅλῳ μανιώδης εἶ, ἢ ἐρέμα
δίον ἔχεις ἢ ἢ ὀξύτητα. οὐ γὰρ πάντη σωφρὸν
ὑπάρχεις. ὅμως δ' εἴπωντι δ' καινόν. ἀλλ' ὅμως εἰ
πέμοι τι δ' νεώτερον. ἢ δ' πρᾶγμα δ' λυπῶν σε.
Ὀρχίος κήγών. ἀκπῖται τὴν δὲ μανίας ὑπόθεσιν.
λυῶξα δὲ βύβλινον αὐβῖς. οἶνον δηλονότι θρακι
κόν. ἢ οὕτω καλουμένης τὸ ἀμφὶ ἐλὸ ἀπὸ δὲ θρᾳκῆς.
παλαιὸν μὲν ὄντα ἢ τεσσάρων ἐτῶν. ἀνίχυρον ἢ πρὸς
δ' μὴ διοχλῆσαι τοῦ πίνοντα. χέλιον γὰρ τότε ἐδόκει
ἀνθρεῖῳ τὸ λινοῦ. Βολβός τις κολχίας ἀζηρὸ

θη. Βολβὸς εἶδος βοτάνης, ὁμοίας κρομμύῳ κολχὶ
κῷ. Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ὥδε χείδη ἄκραον, ὥ πν
θος ἤθελ' ἕκαστος. ἤγουν, ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ
ἔδοξεν ἡμῖν ἐπιχείδη ἄκραον. ἤτοι, λαμβάνειν
καὶ ἐπιστένδειν. οὕτως εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμπ
σίοις. ἄκραον λαμβάνομεν ὀνομάζειν πινὰς ἐρωμέ
νους ἢ φίλους, ἐπιχεῖν τῇ γῇ ἢ φθέγγεδη τῶν φιλτά
των τὰ ὀνόματα. ἔδει μόνον ὦ πνος εἰπεῖν. ἔδει
δὲ φασὶ μόνον εἰπεῖν, ὃν χάειν ὁ οἶνος ἐχεῖν. Ἀμ
μεσ μὴ φωνεῦντες. ἡμεῖς μὴ ὀνομάζοντες ἕνα ἕκα
στον ἐπίνομεν. Ἀλλ' οὐδὲν πδεέντος ἐμεῦ. αὕτη δὲ ἡ
κυνίσκα δηλονότι, οὐκ ἔπιε πδόντος ἐμοῦ. οὐδὲ ἀ
πικείσεώς με ἠξίωσεν ἐν ζῷ ἐπιχεῖδη αὐτῇ κυα
θοις. τίνα δὴ μὲ ἔχειν δοκεῖς δι' ἄθεσιν ῥιαῦτα πα
χοντα. Οὐ φθέγξεῖ, λύκον εἶδον. ῥῦρ ἀμφιβόλως
εἴρηται. ἢ ὅτι λύκα ἐρᾷ ἡ κυνίσκα. ἢ ὅτι καθὸ οἱ ὀφ
θέντες ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεδη. ἔν
ρα δὲ ἐναντίωσ εἶπεν. οὐχὶ μὴ πρτε ὑπὸ λύκα ὤφ
θης, ἀλλὰ μὴ λύκον εἶδον. Ἐπαιξέ τις ὡς σοφὸς
εἶπεν. ἡ κυνίσκα φησὶ πρὸς ἣν εἰς αὐτὴν παίξαντα
ὡς σοφός τις. Ἅμα ταῦτα εἰπεῖν ἢ μνηδεῖσα
τ λύκα, οὕτως ἐφλέγετο ὡς λύχνον δυκόλως
ἀπ' αὐδῆς ἅψαι. Μαίταν ἐς ἄνδρα γενεῶν. ῥυτέσι μα
ταιοπώνων ὑπάρχων, οἷον, μάτην ἀνδρὸς πώγωνα
ἔχων. διὰ δ' μὴ χρῆδη τῇ αὐδρὸς ῥώμῃ. Τὰμ
ἐγώ,

ἐγὼ δ' ἴσης. τότε ἐγὼ ἰδὼν αὐτὴν κλαύσαν οἷόν με
σὺ θυώνιχε γινώσκεις ὀρτίλον, πυγμῇ τὴν παγόνα
αὐτῇ ἔπαισα. κόψω δὴ τὴν γναθὸν ἡ παγόνα, οἱ
ἀτικοί. τίνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλλα ῥέοντι. ἐκείνω φω
σὶ δὴ λύκῳ τὰ ῥέοντά σου δάκρυα μῆλα ποιεῖν. ἰσ
τὶν ἔρως, ἡ ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ εἰκάζεον τοὺς ἔρω
τας δὴ δ' περὶ αὐτοὺς καὶ λαθ. Μάσσακα δ' ὅια τέκ
νοισιν ἀποῤῥοφέοισι χελιδών. οὐχ οὕτω ἕις χελιδὼν
ῥοφεῖν δοῦσα τοῖς νεοσσοῖς τὰ χέως, πάλιν ἀποῤῥέφε
ειν δὴ ἑτέρα κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιπεῦσα δὴ δ'
φόν, ἤγουν τὴν καθέδραν ὦ χρ. μαλακᾶς ἦ, πόσον
αἱ γυναῖκες μαλακαῖς κάθηνται καθέδραισι, ὡς ἐν
σφακοῦσαις. ἰθὺ δ' ἀμφιθύρου. ἤγουν θύθι. αὐτι
κρὺ τοῦ οἴκου τοῦ θύρα. ἀμφίθυρον δὴ ἡ δ' πτυχὴ
ταυτὸν δὴ. δηλοῖ δὲ δ' θύρον. Α πόσις ἄγν. ὅπου
οἱ πόσις ἦγν. Τεβα κεν παῦρος ἀν' ὕλαν. πτοιμία ἐ
στὶν, ὦ τοῦ μὴ ἀναφέρονται. δὴ δ', τοὺ παύρους ὕλης
λαμβανομένοις ἀλλήλοις εἶν. τὰ δ' ὀκτώ. ἡ
φίζη τὰς ἡμέρας ἀφ' οὗ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμέ
νοι εἰσί, ἀφ' οὗ. οὐ ἐκαίρω κατὰ κάρας τὰς τεῖχας.
Τὰ λύκω νῦν πάντα. αὐτὴ δὲ κατὰ τὰ πάντα
δὴ λύκω ἐστίν. ὥστε τὴ νυκτὸς αὐτὴ δὴ τὴν θύραν ἀνε
ῴχθαι. Αμμες δ' οὔτε λόγω ἕνος ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμῷ
ἡ. ἡμεῖς ἦ πρὸς αὐτῇ οὐδὲν ἀριθμῷ ἐσμέν. ὥσπερ οὐ
ἦ οἱ μεγαλοῖς ὑπὲρ τὴν ποθίας ἐλέχθησαν ἢ τινοὶ ἄξιοι

λόγου. Ἰσορεῖ γὰρ δεινίας, ὅτι οἱ μεταρεῖς φονιματι
θέντες πτέ, ὅτι κράτιστοι τῶν ἑλλήνων εἰσὶν, ἐπύθε
τοῦ θεοῦ τίνος κρείττονες τυγχάνειεν. ὁ δὲ ἔφη.
Γαῖης μὴν πάσης θ' πελασγικὸν ἄργος ἄμεινον.
Ἵππωι θρηϊκίαι, λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες.
Ἀνδρῶν δ' οἱ πίνουσι ὕδωρ καθαρὸς ἀρεθούσης.
Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν δ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
Τίρυνθός ναίουσι, καὶ ἀρκαδίης πτολιήλου,
Ἀρχεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πολέμοιο.
Ἡμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς, οὔτε ξίφει, οὔτε τε τάξει,
Οὔτε λυσσαλέῳ καρτερίῳ, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀγεθῷ.
Κείμεθ' ἀπρόερξαιμι. εἰ μὴ καταφονήσαιμι
αὐδῆ, δόντως ἄνμοι τὰ πάντα προχωρεῖν. Νῦν
δέ ποθ' ὡς μῦς φαντὶ θοὼ νυχεύμθα πίασας.
πρόιμία δὲ ὅτι, μῦς γενόμθος πίασης. λέγεται,
ὅτι τῶν εἰς ἀνδρὸς πρᾶγμα ἐμπεσόντων, καὶ δυσεξε
λίκτως ἀπαλλασσομένων. ὡς πρὸς γὰρ φησιν ὁ πίσ
σης γενόμθος μῦς ἐνεκλεισθεὶς κρατεῖται, καὶ ζῶντι
μωρεῖται, οὔτε κἀγώ. Ἀταχθεὶς ἀγυπνον. κα
θὰ τάχθ', ἔρχεται δηλονότι εἰς ἀγυπνον Ἀπὸ
κροτάφων. ἀπὸ τῶν μηνίγγων γινόμεθα πάντες
φέροντες. καὶ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἐς τὴν πρεσβὺν
ἔρχοιο λευκαίνων ὁ χρόνος. Ἀλλὰ τί τι πρεῖν
ὅτις γόνυ χλωρὸν, ἀντὶ τοῦ ἕως
ἀκμαζόμθν.